

Ændringsforslag under Nr. 10 til samme Paragraf af Udvalget:

§ 4de Stykke, 2den Linie, ændres Tallet „5“ til „4“ vedtoges uden Afstemning.

4) Ændringsforslag under Nr. 12 til samme Paragraf af et Mindretal (Bach, H. Madjen og Henriksen):

§ 6te Stykke, 1ste og 2den Linie, udgaa Ordene: „af ham dertil udvalgte Mænd“. I Stedet for indsættes: „Burdereingsmænd, hvoraf det kommunale Raad for 3 Aar ad Gangen vælger den ene tilligemed en Subpleant, de 2 andre vælges i hvert enkelt Tilfælde 1 af Politimesteren og 1 af Ejeren.“ forkastedes med 49 Stemmer mod 23.

5) Ændringsforslag under Nr. 13 til samme Paragraf af Udvalget undtagen Lüttichau og Scavenius:

§ 6te Stykke, sidste Linie, ændres Tallet „ $\frac{2}{3}$ “ til „ $\frac{4}{5}$ “ vedtoges med 55 Stemmer mod 17.

6) Ændringsforslag under Nr. 14 til samme Paragraf af de samme undtagen Paulin:

Sidste Stykke udgaa, og i Stedet for sættes: „Erstatning, samt Udgifter ved Taksation og Nedslagning udredes af Statskassen.“

vedtoges med 54 Stemmer mod 22.

Dermed bortfaldt Ændringsforslaget under Nr. 15.

7) Ændringsforslag under Nr. 16 til samme Paragraf af Udvalget undtagen Bertelsen:

Der tilføjes et nyt Stykke saalydende: „Funder Indenrigsministeren Anledning til at benytte den i § 2, 2det Stykke, givne Bemyndigelse og derved nødgages til at anordne Nedslagning, gælde Erstatningsbestemmelserne i nærværende Paragraf.“

vedtoges enstemmig med 70 Stemmer.

§ 8 med de vedtagne Ændringer: saalydende:

Opstaar der Formodning om, at den i en Besætning udbrudte Sygdom er Dikens ondartede Lungesygge, Kvægpest eller Svinedifteritis, skal Politimesteren lade nogle

Stykker slagte og obducere for derved at komme til Visshed i Sagen.

De Dyr, om hvilke det efter Dyrlægens Erklæring maa anses for afgjort, at de ere angrebne af en af fornævnte Sygdomme, Rygmærksyftus, ondartet Natarrakfeber, Mund- og Klovesyge eller Rødsyge, kunne af Indenrigsministeren beordres dræbte. Ligeledes kan den nævnte Minister, naar saadant skønnes fornødent til Sygdommens Undertrykkelse, paabyde, at hele Besætninger, hvori Sygdommen er udbrudt, eller Dele af samme skulle nedslaaes.

Enhver Hest, som efter Dyrlægens Erklæring er besjængt med Snive eller Springorm, skal dræbes. Opstaar der Mistanke om, at Snive er udbrudt i en Besætning, og give Omstændighederne Grund til at befrygte, at Smitten derfra kan have forplantet sig videre i større Omfang, kan Politimesteren, dog kun saafremt Veterinærstykket eller det veterinære Sundhedsraad deri erklære sig enige, lade den eller de mistænkte Heste nedslaa, for at komme til Visshed i Sagen.

Er en Hestebesætning paa Grund af Mistanke om Snive bleven afspærret, kan Ejeren forlange, at der inden 4 Ugers Forløb tages Bestemmelse om enten Afspærringens Ophør eller Nedslagning af det mistænkte Dyr.

De Dyr, som saaledes dræbes, skulle obduceres, og de derom optagne Forretninger gennem Amtet uden Ophold indsendes til Indenrigsministeren. Ejeren er berettiget til inden en af Politimesteren bestemt Frist for egen Regning at tilkalde en eksamineret Dyr læge til at være til Stede ved Obduktionen og deltage i Afgørelsen af Spørgsmaalet, om Dyret har været angrebet af den angivne Sygdom. Viser der sig Tvivl eller Meningsforstel herom imellem Dyr lægerne, afgøres Sagen af det veterinære Sundhedsraad.

Forinden Nedslagningen lader Politimesteren Dyrene taksere af 3 af ham dertil udvalgte Mænd. Dyrenes Værdi bestemmes efter deres Tilstand ved Nedslagningen, dog saaledes, at der ikke tages Hensyn til den virkelige eller formodede Smittet, der foranlediger denne; i Beløbet afdrages Værdien af Dyret i dræbt Tilstand. Den saaledes udfundne Sum udbetales Ejeren fuldtud, saafremt Obduktionen giver det Resultat, at Dyret ikke var angrebet af nogen af de i nærværende Paragraf ommeldte Sygdomme; i modsat Fald tilkommer der ham kun $\frac{1}{5}$ af den nævnte Sum.

Saafernt Ejeren selv ved sit Forhold maatte have givet Anledning til, at et nedslaaet Dyr er blevet angrebet af den paagældende